

با روح زیستن

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ تا ۲۵؛ تثیبه باب ۱۳ آیات ۴ و ۵؛ رومیان باب ۷ آیات ۱۴ تا ۲۴؛ ارمیا باب ۷ آیه ۹؛ هوشع باب ۴ آیه ۲؛ متی باب ۲۲ آیات ۳۵ تا ۴۰.

آیه حفظی: «اما می‌گویم در کنار روح گام بردارید و خواهشهای جسم را به جا نخواهید آورد.» ترجمه مستقیم از NASB (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۶).

یکی از محبوب ترین سرودهای مسیحی، سرود «بیا تو ای چشمه تمامی برکات ۱» از رابرت رابینسون ۲ می باشد.

۱. Come, Thou Fount of Every Blessing

۲. Robert Robinson

اگر چه رابینسون همواره فرد ایماندار نبود. مرگ پدرش او را عصبانی کرده بود و او به فسق و فجور و می‌گساری کشیده شده بود. رابینسون پس از شنیدن سخنان واعظ معروف، جورج وایتفیلد ۳، زندگی خود را تسلیم خداوند نمود و شبانی مقید شد و آن سرود را نوشت که در ابتدا دارای این جملات بود: «احساس میکنم که در شرف سرگردانی ام پروردگارا. در شرف ترک خدایی هستم که دوستش دارم.»

۳. George Whitefield

فردی از عبارت مربوط به سرگردانی قلب مسیحی معذب و نگران بود و عبارت را چنین تغییر داد: «الهی برای پرستش تو سجده می‌کنم؛ سجده به عشق؛ به خدایی که خدمت میکنم.» علیرغم نیت خوب نگارنده، کلمات اصلی دقیقاً، تقلاً و کشمکش مسیحیان را تشریح میکنند. ما ایمانداران دارای دو طبیعت هستیم، جسم و روح و این دو با هم در ستیز هستند. اگر چه طبیعت گناهکار ما همواره «مستعد» انحراف از خدا خواهد بود اما اگر

تمایل داشته تا تسلیم روح او بشویم آنگاه ضرورتی ندارد تا برده تمایلات جسم باشیم. این مطلب فحوا و نیروی پیش برنده پیام پولس در متون این هفته می باشد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۶ سپتامبر آماده شوید.

۱۰ سپتامبر

یکشنبه

گام بر داشتن در روح

غلاطیان باب ۵ آیه ۱۶ را بخوانید. مفهوم گام برداشتن چه ارتباطی با زندگی بر پایه ایمان دارد؟ تثبیه باب ۱۳ آیات ۴ و ۵؛ رومیان باب ۱۳ آیه ۱۳؛ افسسیان باب ۴ آیات ۱ و ۱۷؛ کولسیان باب ۱ آیه ۱۰.

«گام برداشتن» تشبیهی است که از عهد قدیم اقتباس شده است که به بایستگی طرز رفتار انسان اشاره دارد. پولس که خود یک یهودی است، در رساله های خود اغلب از این تشبیه برای توصیف نوع رفتاری که باید نمایان گر زندگی مسیحی باشد، استفاده می کند. بکار بردن این تشبیه توسط وی همچنین به احتمال زیاد با نامی که به کلیسای اولیه مربوط می شد، مرتبط بود. پیش از آنکه پیروان عیسی، مسیحی خوانده شوند (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۲۶)، آنها در واقع به عنوان پیروان «راه یا صراط» شناخته می شدند (یوحنا باب ۱۴ آیه ۶؛ اعمال رسولان باب ۲۲ آیه ۴، باب ۲۴ آیه ۱۴). این مطلب توصیه میکند که مسیحیت در زمان های خیلی دور، صرفاً مجموعه ای از باورهای دینی که بر عیسی متمرکز باشند، نبود بلکه همچنین «راهی» برای «رفتار کردن» در زندگی نیز بود.

تشبیه پولس درباره گام برداشتن به چه روش هایی با آنچه در عهد قدیم یافت می شود، متفاوت است؟ خروج باب ۱۶ آیه ۴؛ لاویان باب ۱۸ آیه ۴؛ ارمیا باب ۴۴ آیه ۲۳ را با غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ و ۲۵ و رومیان باب ۸ آیه ۴ مقایسه کنید.

همراهی کردن در عهد قدیم در واقع به عنوان «راه رفتن یا گام برداشتن» تعریف نمی شد، بلکه به نوعی خاص تر با عنوان «گام برداشتن در احکام و شریعت» تعبیر می شد. Halakhah یا مناهای تعالیم دینی (امر به معروف و نهی از منکر) واژه ای حقوقی بود که یهودیان برای اشاره به قوانین و مقررات احکام و رسوم معلمین شریعت و پدرانشان بکار می بردند. در حالی که halakhah معمولاً بصورت «احکام یهودی» ترجمه شده است، این

واژه در واقع بر اساس واژه عبری «راه رفتن» و از نظر تحت اللفظی به معنی «روش رفتن» می باشد.

نظریات پولس درباره «گام برداشتن در روح» با اطاعت از شریعت مغایرتی ندارد. او پیشنهاد می دهد که مسیحیان باید به روشی که شریعت را نقض کند، زندگی کنند. پولس بار دیگر مخالف با شریعت یا اطاعت از آن نمی باشد. چیزی که او با آن مخالف است، روشی احکامگرایی و یا شریعت پرستی می باشد که در آن از شریعت سوءاستفاده بشود. اطاعت واقعی که خدا می طلبد، هرگز نمی تواند از طریق ایجاب ظاهری بدست آید، بلکه تنها از طریق الهام باطنی بوجود آمده توسط روح بدست می آید (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۸).

تجربه شما از «گام برداشتن در روح» چه بوده است؟ شما چگونه آن را انجام می دهید؟ چه کارهایی در زندگیتان، این نوع راه رفتن را دشوارتر می سازند؟

۱۱ سپتامبر

دوشنبه

نزاع مسیحی

«زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو با یکدیگر منازعه می کنند بطوری که آنچه می خواهید نمی کنید» (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۷؛ رومیان باب ۷ آیات ۱۴ تا ۲۴ را نیز ببینید). شما در زندگیتان به عنوان یک ایماندار، چگونه واقعیت خشن و دردناک این کلمات را تجربه کرده اید؟

نزاعی که پولس توصیف می کند، کشمکش همه انسانها نمی باشد؛ این مطلب بطور خاص به نزاع درونی که در فرد مسیحی وجود دارد اشاره می کند. از آنجایی که انسانها هماهنگ با تمایلات جسم متولد می شوند (رومیان باب ۸ آیه ۷)، تنها زمانی که توسط روح تولدی تازه می یابیم، نزاع روحانی واقعی آغاز می شود (یوحنا باب ۳ آیه ۶). این بدین معنا نمی باشد که غیر مسیحیان هرگز نزاع اخلاقی را تجربه نمی کنند؛ آنها نیز مطمئناً چنین تجربه ای دارند. اما حتی آن نزاع نیز در نهایت بخاطر روح می باشد. اگر چه نزاع مسیحیان بعد جدیدی دارد، زیرا ایماندار دارای دو طبیعت است که با یکدیگر در نبرد می باشند، جسم و روح.

مسیحیان در طول تاریخ مشتاق رهایی از این نزاع بوده اند. برخی بوسیله کنار کشیدن از جامعه بدنال پایان دادن به این نزاع بوده اند، در حالی که دیگران مدعی شده اند که طبیعت گناهکار می تواند بواسطه بعضی از اعمال الهی فیض ریشه کن شود. هر دو این کوشش ها به نتیجه ای نمی رسند. اگر چه ما از طریق قدرت روح بطور حتم می

توانیم تمایلات جسم را از بین ببریم، این تضاد به شیوه های گوناگونی تا زمانی که ما در آمدن دوباره مسیح بدنی تازه دریافت کنیم، ادامه خواهد یافت. فرار کردن از اجتماع هیچ کمکی نمی کند زیرا هر کجا که برویم این نزاع را با خود خواهیم برد و این تا زمان مرگ و یا آمدن دوباره مسیح ادامه خواهد داشت.

از آنجایی که ما دارای دو طبیعت هستیم، به معنای واقعی کلمه در آن واحد در دو سوی این نبرد قرار داریم. بخش روحانی ما آنچه که روحانی می باشد را می طلبد و از جسم بیزار است. اگر چه بخش جسمانی ما چیزهایی که مربوط به جسم و مخالف با روحانیت هستند را می طلبد. به این دلیل که ذهن به تنهایی ایمان آورده برای مقاومت در برابر جسم بسیار ضعیف می باشد، تنها امیدی که ما در رام نمودن جسم داریم، تصمیم روزانه ما به همراه شدن با روح در مقابل نفس گناهکارمان می باشد. به این دلیل است که پولس بسیار مصر می باشد که ما راه رفتن در روح را انتخاب کنیم.

از تجربه خودتان از نبرد میان این دو طبیعت، به فردی مسیحی که با این نزاع بی پایان با نفس درگیر است چه اندرزی می دهید؟

۱۲ سپتامبر

سه شنبه

اعمال جسم

با آنچه که معرفی شد در خصوص نبرد موجود بین جسم و روح، پولس در غلاطیان باب ۵ آیات ۱۸ تا ۲۶ در باب ماهیت این مقایسه با بهره برداری از فهرستی از ردیلت ها و فضایل اخلاقی به شرح و تفصیل میپردازد. فهرست مدونی از ردایل یا فضایل، از ویژگی ادبی برخوردار بود که جایگاه خود را در ادبیات یهودی و یونانی-رومی به خوبی تثبیت کرده بود. این فهرست ها رفتاری را که باید از آن اجتناب می شد (مناهی) و فضایی را که باید در پیش گرفته می شد (امر به معروف) مشخص نمودند.

با دقت فهرست ردایل و فضایل را در آیات زیر بررسی نمایید. فهرست های پولس در غلاطیان باب ۵ آیات ۱۹ تا ۲۴ به چه روش هایی شبیه به و یا متفاوت با این فهرست ها می باشند؟ ارمیا باب ۷ آیه ۹؛ هوشع باب ۴ آیه ۲؛ مرقس باب ۷ آیات ۲۱ و ۲۲؛ اول تیموتائوس باب ۳ آیات ۲ و ۳؛ اول پطرس باب ۴ آیه ۳؛ مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیه ۸.

با وجود اینکه پولس کاملاً از فهرست رذایل و فضایل آگاه بود، تفاوت های قابل توجهی در روشی که او این دو فهرست را در غلاطیان بکار می برد، وجود دارد. نخست، حتی با اینکه پولس این دو فهرست را با هم مقایسه می کند، به شیوه ای یکسان به آنها اشاره نمی کند. او فهرست رذایل را با عنوان «اعمال جسم» و فهرست فضایل را با عنوان «ثمره روح» نام گذاری می کند. این تمایزی بسیار مهم می باشد. همانگونه که جیمز دی. جی. دان (James D. G. Dunn) می نویسد، «جسم می طلبد اما روح تولید می کند. در جایی که یک فهرست هوایی نگران کننده از پرمدعایی و عیاشی جنون آمیز را استنشاق می کند، دیگری بیشتر از نگرانی برای دیگران، آرامش، قابل اطمینان بودن، انعطاف پذیری سخن می گوید. یکی تحریف بشری و دیگری قدرت یا فیض الهی را برجسته می سازد.» برگرفته شده از مرجع زیر.

The Epistle to the Galatians, p. 308-

دومین تفاوت جالب توجه میان دو فهرست پولس این است که فهرست رذایل عمداً بصورت جمع نامگذاری شده است: «اعمال جسم». اگر چه «ثمره روح» مفرد می باشد. این تفاوت ممکن است نشان دهد که زندگی در جسم نمی تواند چیزی جز تفرقه، آشفتگی، اختلاف و اتحاد نداشتن را ترویج دهد. در مقابل، زندگی تحت روح، ثمره ای از روح را بوجود می آورد که خود را در نه کیفیت که اتحاد را پرورش می دهند، نمایان می شود. در این زمینه، برخی از مردم ادعا می کنند که آنچه انسان درباره خدا باور دارد، در صورتی که او صادق باشد واقعاً اهمیتی ندارد. چیزی نمی تواند بیشتر از این از حقیقت فاصله داشته باشد. فهرستی که پولس از رذایل دارد مخالف این را نشان می دهد: دیدگاه های فاسد در مورد خدا به نظریات تحریف شده درباره رفتار جنسی و دینی و اخلاقی منتهی می شود که نتیجه آن از بین رفتن روابط انسانی می باشد. علاوه بر این، آنها می توانند به از دست رفتن زندگی ابدی نیز منجر بشوند (غلاطیان باب ۵ آیه ۲۱).

به فهرست کارهای جسم نگاهی بیاندازید. به چه روشی هایی می توانید هر کدام از آنها را، تجاوز از یک یا تعداد بیشتری از ده فرمان در نظر بگیرید؟

۱۳ سپتامبر

چهارشنبه

ثمره روح (غلاطیان باب ۵ آیات ۲۲ تا ۲۴)

«لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است، که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست» (غلاطیان باب ۵ آیات ۲۲ و ۲۳). اطاعت از ده فرمان به چه روش هایی ثمره روح را آنگونه که در این

آیات بیان شده است، منعکس می‌کند؟ (متی باب ۵ آیات ۲۱، ۲۲، ۲۷، ۲۸؛ باب ۲۲ آیات ۳۵ تا ۴۰ را نیز ببینید.)

ده فرمان جایگزینی برای محبت نیستند؛ آنها به راهنمایی ما در چگونگی نشان دادن محبت هم به خدا و هم به بشر کمک می‌کنند. محبت هر قدر هم که از شریعت برتر باشد، با آن در تضاد نیست. این ایده که محبت برای خدا و محبت برای همسایگانمان ده فرمان را بی اعتبار می‌کند، به همان اندازه گفتن اینکه محبت برای طبیعت قانون جاذبه را باطل می‌سازد، معنی می‌دهد. همچنین در مقابل پانزده توصیف یک کلمه ای از کارهای جسم، ثمره روح با نه فضیلت زیبا توصیف شده است. محققان بر این باورند که این ۹ فضیلت به سه دسته سه تایی تقسیم شده اند، اما توافقی کوچک در مورد اهمیت ترتیب آنها وجود دارد. برخی اشاره ای ضمنی به تثلیث در شماره سه وجود دارد؛ دیگران معتقدند که این مجموعه سه تایی منعکس کننده روش‌هایی هستند که ما باید بواسطه آنها با خدا، همسایه خود و نهایتاً خودمان مرتبط بشویم؛ و برخی دیگر این فهرست را توصیفی از عیسی می‌بینند. اگر چه هر کدام از این دیدگاه‌ها از منزلتی برخوردارند، مهمترین نکته که نباید نادیده گرفته شود اهمیت زیادی است که پولس در محبت در زندگی مسیحی قرار می‌دهد. این واقعیت که پولس محبت را به عنوان نخستین فضیلت از ۹ فضیلت قرار می‌دهد، اتفاقی نمی‌باشد. او پیش از این نقش مرکزی محبت در زندگی مسیحی را در غلاطیان باب ۵ آیات ۶ و ۱۳ برجسته نموده است و او این را در فهرست فضایل اخلاقی اش در جاهای دیگر گنجانیده است (دوم قرنتیان باب ۶ آیه ۶؛ اول تیموتاوس باب ۴ آیه ۱۲، باب ۶ آیه ۱۱؛ دوم تیموتاوس باب ۲ آیه ۲۲). در حالی که تمام فضایل دیگر در منابع غیر مسیحی نیز دیده می‌شوند، محبت مخصوص مسیحیت می‌باشد. همه اینها نشان می‌دهد که محبت نباید صرفاً به عنوان فضیلتی در میان فضایل بسیار زیاد دیگر دیده شود بلکه باید به عنوان فضیلت اساسی مسیحیت که کلیدی برای سایر فضایل می‌باشد، در نظر گرفته شود. محبت ثمره افضل روح است (اول قرنتیان باب ۱۳ آیه ۱۳، رومیان باب ۵ آیه ۵) و باید زندگی و نگرش مسیحیان را تعریف نماید (یوحنا باب ۱۳ آیات ۳۴ و ۳۵)، هر چند که ممکن است زمان‌هایی ابراز محبت دشوار باشد.

چه میزان از خودگذشتگی در محبت وجود دارد؟ آیا می‌توانید بدون انکار نفس محبت بورزید؟ عیسی درباره محبت و از خودگذشتگی چه چیزی به ما آموزش می‌دهد؟

راه پیروزی

اگر چه نزاعی درونی میان جسم و روح همواره در قلب تمام ایمانداران شدت خواهد داشت، زندگی مسیحی نباید تحت قلمرو شکست، عدم موفقیت و گناه باشد.

بر طبق غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ تا ۲۶، کلید زندگی در جایی که روح بر جسم حکومت می کند، چیست؟

غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ تا ۲۶ شامل پنج فعل کلیدی می باشند که نوع زندگی که در آن روح حاکم می باشد را توصیف می کنند. نخست، ایماندار باید در روح «قدم بردارد» (آیه ۱۶). فعل یونانی *peripateo* می باشد که از نظر ادبی به معنای «راه رفتن در اطراف یا دنباله روی» است. پیروان فیلسوف معروف یونانی، ارسطو را به عنوان دوره گرد میشناختند زیرا آنها هر جا که ارسطو می رفت، او را دنبال می کردند. این واقعیت که فعل بصورت زمان حال می باشد، دلالت بر این دارد که پولس درباره رفتار کردن مربوط به زمان خاصی سخن نمی گوید بلکه در عوض از تجربه مداوم روزانه می گوید. علاوه بر این، از آنجایی که این همچنین فرمانی به «گام برداشتن» در روح می باشد، بر این دلالت دارد که راه رفتن با روح تصمیمی است که ما باید بصورت روزانه اتخاذ کنیم. فعل دوم «رهبری یا هدایت شدن» می باشد (آیه ۱۸). این نشان می دهد که ما همچنان باید به روح مجال دهیم که ما را در مسیری که باید طی کنیم، راهنمایی کند (رومیان باب ۸ آیه ۱۴ را با اول قرنیتیان باب ۱۲ آیه ۲ مقایسه کنید). وظیفه ما رهبری و هدایت نیست بلکه پیروی می باشد.

دو فعل بعدی در غلاطیان باب ۵ آیه ۲۵ نمایان می شوند. نخستین فعل «زندگی کردن» (*zao* در یونانی) می باشد. پولس با فعل «زندگی کردن»، به تجربه حیات تازه که باید نماد زندگی هر ایماندار باشد، اشاره می کند. استفاده پولس از زمان حال اشاره به تجربه حیات تازه که باید روزانه احیا شود، دارد. از آنجایی که ما با روح زندگی می کنیم، پولس در ادامه می نویسد که ما همچنین نیازمندیم تا در روح «گام برداریم». واژه ترجمه شده «گام برداشتن» از فعلی که در آیه ۱۶ آمده است، متفاوت می باشد. در اینجا کلمه *atoicheo* می باشد. این واژه ای نظامی به معنای «به صف کردن»، «قدم رو» یا «اطاعت و همنوائی» است. ایده در اینجا این است که روح نه تنها به ما زندگی می بخشد بلکه باید بصورت روزانه نیز زندگیمان را اداره کند.

فعلی که پولس در آیه ۲۴ بکار می برد، «مصلوب نمودن» می باشد. این واژه کمی تکان دهنده است. اگر ما باید از روح پیروی کنیم، باید تصمیمی قاطع برای از بین بردن

تمایلات جسم بگیریم. مطمئناً پولس در اینجا به صورت استعاری سخن می گوید. ما جسم را با تغذیه روحانی زنده نگه میداریم و تمایلات جسم را با گرسنگی مصلوب می کنیم.

شما چه تغییرات و انتخاب هایی را باید به منظور داشتن پیروزی هایی که در مسیح وعده داده شده اید - پیروزی هایی که اکنون به طور مرتب از شما دور می شود، بگیرید؟

۱۵ سپتامبر

جمعه

تفکری فراتر: تفکری فراتر: «زندگی مسیحی کاملاً هموار نیست. فرد مسیحی با کشمکش هایی روبرو میشود. وسوسه های شدید به او هجوم می آورند. جسم در برابر روح و روح در برابر جسم در نبرد می باشند. هر چه به پایان این تاریخ زمینی نزدیک تر می شویم، حملات دشمن فریبنده تر و بغرنج تر خواهند شد. حملات او بی رحمانه تر و بیشتر خواهند شد. کسانی که در مقابل نور و حقیقت مقاومت می کنند، سخت تر و غیر قابل تغییر و در برابر کسانی که خدا را دوست داشته و فرمان های او را نگه می دارند خشن تر خواهند شد.» - الن جی. وایت، برگرفته شده از مرجع زیر.

Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1111

«تأثیر روح القدس، زندگی مسیح در نفس می باشد. ما مسیح را نمی بینیم و با او صحبت نمی کنیم، اما روح مقدس او در همه جا به ما نزدیک است. او از طریق در وجود همه کسانی که مسیح را می پذیرند، کار می کند. کسانی که از سکونت روح آگاهی دارند، ثمره روح را نمایان می سازند - محبت، شادی، آرامش و حلم و مهربانی، نیکی و ایمان.» - الن جی. وایت، برگرفته شده از مرجع زیر.

Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1112

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد ایده مصلوب نمودن تمایلات جسم بیشتر بیاندیشید. مفهوم آن چیست؟ چرا پولس باید از چنین فعل قدرتمندی استفاده کند؟ بکار بردن فعل مصلوب کردن توسط او، چه چیزی درباره میزان دشواری نبرد با خود به ما می گوید؟
۲. تلاش انسان چه نقشی در تولید ثمره روح ایفا می کند؟ تجربه شما درباره این نقش چه چیزی به شما می گوید؟
۳. پولس می گوید ما بواسطه ایمان رستگار شده ایم و نه با اعمال. او در ادامه میگوید اعمال جسم جایی در ملکوت نخواهند داشت. در ابتدا این دو گفته بنظر مغایرند. ولی چرا در عوض هر دو تایید کننده یکدیگر و یا لازم و ملزوم هم هستند؟
۴. در مسیرتان با خداوند، بزرگترین نزاعی که با آن روبرو هستید، چیست؟ آیا گناه نمی باشد و گناه چه کاری با رابطه تان با خدا انجام می دهد؟ کدام مسیحی بیگانگی تردید و ناامیدی را در نتیجه گناه در زندگی اش، بویژه به دلیل اینکه ما وعده پیروزی بر گناه را داریم، احساس نکرده است؟ با توجه به این حقیقت در زمینه پیروزی بر گناه، چرا ما باید همواره به یاد داشته باشیم که نجات ما کاملاً بستگی به آنچه عیسی برای ما انجام داده است، دارد؟

خلاصه: اگر چه در زندگی همه ایمانداران، نبردی میان تمایلات جسم و تمایلات روح وجود دارد، زندگی مسیحی نباید محکوم به شکست باشد. به این دلیل که مسیح بر گناه و مرگ غلبه نمود، زندگی مسیحی می تواند به نوعی باشد که روح در آن حاکم بوده و فیض خدا را که ما را قادر به مقاومت در برابر تمایلات جسم می کند برایمان روزانه فراهم بکند.